

Kod modułu	M_WE_SEM11 ADMIN
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Administracja i ustawodawstwo weterynaryjne Administration and veterinary law
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	VI
Semestr dla kierunku	XI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe / niekontaktowe	1 (0,67/0,33)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Piotr Listos dr hab. n. wet. dr n. prawnych
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt Zakład Patomorfologii i Weterynarii Sądowej
Cel modułu	Przekazywanie wiedzy niezbędnej do opanowania oraz poznania uregulowań prawnych związanych z wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii wraz z ich praktycznym zastosowaniem.
Treść modułu kształcenia	Administracja i ustawodawstwo weterynaryjne: podstawowe wiadomości z zakresu prawa polskiego (definicja prawa, prawo cywilne, karne oraz administracyjne, procedura prawna) i Unii Europejskiej, analiza przepisów prawa poddających regulacji funkcjonowanie Inspekcji Weterynaryjnej, zakładów leczniczych dla zwierząt, ochrony zwierząt oraz ochrony zdrowia zwierząt, wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz izb lekarsko-weterynaryjnych, aktywne uczestnictwo w zajęciach poprzez umiejętność podejmowania merytorycznej dyskusji, udzielanie odpowiedzi na postawione pytania dotyczące prawodawstwa weterynaryjnego oraz umiejętność podejmowania właściwych działań poprzez dokonywanie wykładni przepisów prawa dotyczących szeroko rozumianej medycyny weterynaryjnej.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Weterynaryjne akty prawne zawarte na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii (www.wetgiw.gov.pl), Kodeks Etyki Lekarza Weterynarii, Kodeks postępowania administracyjnego, Mordak R.: „Podstawy prawne działalności klinicznej oraz dokumentacji w medycynie weterynaryjnej”, Wyd. MedPharm Polska, Wrocław 2006.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład multimedialny, seminarium, dyskusja.

Kod modułu	M_WE_SEM11 CHK ST2
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Choroby koni – staż. Blok II Diseases of horses – clinical training. Block II
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	VI
Semestr dla kierunku	XI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	5
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Prof. dr hab. Zbigniew Grądzki

Jednostka oferująca przedmiot	Katedra i Klinika Rozrodu Zwierząt, Katedra Chirurgii Zwierząt, Katedra Epizootologii i Klinika Chorób Zakaźnych, Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt UP w Lublinie
Cel modułu	Opanowanie umiejętności praktycznych w zakresie rozpoznawania i leczenia chorób koni, niezbędnych do wykonywania zawodu lekarza weterynarii
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ocena uzębienia i tarnikowanie zębów 2. Badanie drożności kanału łzowego, zgłębnikowanie 3. Rhinoskopia, gastroskopia, bronchoskopia 4. Zakładanie sondy nosowo-żołądkowej i płukanie żołądka 5. Wlewy doodbytnicze 6. Zakładanie kateteru dożylnego (venflonu) i wlewy dożylne, iniekcje dożylne jednorazowe 7. Zastrzyk podskórny, zastrzyk domięśniowy 8. Przygotowywanie narzędzi chirurgicznych 9. Przygotowywanie pacjenta do operacji 10. Przeprowadzenie badania klinicznego (chirurgicznego, ortopedycznego, stomatologicznego, okulistycznego) 11. Postępowanie w przypadku urazów i ran 12. Metody znieczulenia ogólnego i miejscowego 13. Praktyczne stosowanie badania Rtg i Usg 14. Umiejętność asystowania podczas zabiegów chirurgicznych 15. Organizacja prawidłowego rozrodu koni u hodowców indywidualnych oraz w stadninach 16. Umiejętność szczegółowego klinicznego badania układu rozrodczego klaczy i ogiera (USG) 17. Pobranie nasienia i wykonanie inseminacji 18. Umiejętność rozwiązywania ciężkich porodów (fetotomia, cesarskie cięcie) 19. Umiejętność diagnostyki i leczenia zaburzeń płodności (płukanie macicy, pobieranie wymazów do badań cytologicznych i bakteriologicznych, wykonanie biopsji macicy) 20. Manualne odklejanie łożyska u klaczy
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dietz O., Huskamp B.: Praktyka kliniczna: Konie. Galaktyka, Łódź, 2008\ 2. Bielański A., Tischner M.: Biotechnologia rozrodu zwierząt Udomowionych. Drukrol Kraków. 2000. 3. Wierzbowski S., Kosiniak-Kamysz K.: Kierowany Rozród Koni. Drukrol Kraków, 1998. 4. J. Orsini, T. Divers.: Postępowanie i leczenie w nagłych przypadkach chorób koni, Galaktyka 2012 5. Fachowe piśmiennictwo weterynaryjne, zagraniczne i krajowe
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: staż kliniczny realizowany w klinikach Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, konsultacje z lekarzami pełniącymi dyżury kliniczne

Kod modułu	M_WE_SEM11 CHZNE
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia	Choroby zwierząt nieudomowionych krajowych i egzotycznych Diseases of non-domestic animals native and exotic
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	VI

Semestr dla kierunku	XI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	2 (1,5 / 0,5)
Nazwisko i imię osoby odpowiedzialnej - stopień naukowy	Bełkot Zbigniew dr n. wet.
Osoby współprowadzące	asystenci i adiunkci Katedra Higieny Żywności Zwierzęcego Pochodzenia
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Higieny Żywności Zwierzęcego Pochodzenia, Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Cel modułu	Celem nauczania przedmiotu jest przyswojenie przez studentów wiedzy dotyczącej chorób zwierząt wolno żyjących rodzimych i egzotycznych ze szczególnym uwzględnieniem zoonoz i antropozoonoz. Studenci poznają podstawowy terapii i profilaktyki chorób niezakaźnych i zakaźnych zwierząt nieudomowionych. Znają zasady postępowania ze zwierzętami nieudomowionymi w nagłych wypadkach i potrafią udzielić pierwszej pomocy. Opanowanie czynności lekarsko – weterynaryjnych w zakresie rozpoznawania i zwalczania chorób występujących u zwierząt wolno żyjących gatunków krajowych i egzotycznych
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Choroby zakaźne i niezakaźne najczęściej występujące u zwierząt nieudomowionych. Procedury laboratoryjne w diagnostyce chorób zwierząt wolno żyjących wynikające z odrębności anatomicznej i fizjologicznej. Zdobycie umiejętności poskramiania, pobierania prób oraz ich transportu, przygotowania i analizy. Zapoznanie się z postępowaniem ze zwierzętami nieudomowionymi w stanach nagłych, a także podczas udzielania im pierwszej pomocy. Prawne aspekty i funkcjonowanie ośrodków rehabilitacji zwierząt wolno żyjących.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Gliński Z., Kostro K., Szkucik K., Bełkot Z.: - Ochrona zdrowia człowieka w zoonozach zwierząt łownych. Wyd. UP, Lublin 2017. 2. Tropiło J., Kiszczak L.: Badanie i ocena sanitarno-weterynaryjna zwierząt łownych i dziczyzny. Wyd. Wieś Jutra, Warszawa 2007. 3. Rajska D., Forejtek P., Hanzal V., Janiszewski P.: Atlas patologii dzikich zwierząt. Oficyna Wydawnicza Oikos, Warszawa 2016. 4. Gliński Z., Kostro K. i współautorzy.: - Choroby zakaźne zwierząt łownych z zarysem biologii. Wyd. UP, Lublin 2019. 5. Aktualne akty prawne dostępne w witrynach internetowych: http://isap.sejm.gov.pl/ , http://eur-lex.europa.eu . 6. Artykuły naukowe dostępne w literaturze naukowej i internecie.
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne, wyjazdy terenowe

Kod modułu	M_WE_SEM11 CHPK ST2
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia	Choroby psów i kotów - staż. Blok 2 Diseases of dogs and cats – clinical training. Block 2
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	X
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	8

Nazwisko i imię osoby odpowiedzialnej - stopień naukowy	prof. dr hab. Stanisław Winiarczyk
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt, Zakład Chorób Wewnętrznych Zwierząt Towarzyszących Katedra Epizootiologii i Klinika Chorób Zakaźnych Zwierząt Katedra i Klinika Rozrodu Zwierząt
Cel modułu	Opanowanie umiejętności praktycznych z zakresu chorób krwi u psów i kotów. Poznanie podstawowych zasad diagnostyki i postępowania terapeutycznego, w tym chirurgicznego w leczeniu chorób chirurgicznych psów i kotów, a także postępowania profilaktycznego, dotyczącego m.in. chorób zakaźnych.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Przeprowadzanie pełnego badania klinicznego zwierząt według planu badania. Unieruchamianie/ poskramianie psów i kotów do badania i zabiegów lekarskich z użyciem narzędzi. Poskramianie farmakologiczne. Przedmiotowe badanie ogólne i szczegółowe narządowe/układowe. Umiejętność wykonywania iniekcji s.c, i.m, i.v Ocena stopnia odwodnienia i płynoterapia. Podstawowe zabiegi profilaktyczne u psów i kotów. Antykoncepcja hormonalna u psów i kotów Pobieranie materiału do badań laboratoryjnych ogólnych, mikrobiologicznych (bakteriologicznych, wirusologicznych, mikologicznych) i parazytologicznych. Zasady konserwacji, przechowywania i transportu materiału biologicznego do laboratorium Przygotowanie narzędzi do zabiegu chirurgicznego i przygotowanie pola operacyjnego. Kwalifikacja pacjenta do zabiegu, opieka przedoperacyjna i pooperacyjna nad pacjentem. Diagnostyka faz cyklu rujowego, ustalenie optymalnego momentu do krycia i diagnostyka ciąży
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Neiger R.: Diagnostyka różnicowa w chorobach wewnętrznych psów i kotów. Od objawu do rozpoznania; Elsevier 2011 2. Nelson R.W., Couto C.G.: Choroby wewnętrzne małych zwierząt, tom I, II, III.; Edra Urban & Partner 2016 3. Niemand H., G., Suter P., Kohn B.: Praktyka Kliniczna: psy. Galaktyka, 2006 4. Horzinek M.C., Lutz H., Schmidt V.: Praktyka kliniczna: koty. Galaktyka 2019 5. Taylor S.M.: Zabiegi diagnostyczne i lecznicze u psów i kotów. Edra Urban & Partner 2019 6. Fosum T. W.: Chirurgia małych zwierząt, tom I i II. Elsevier 2009. 7. Schebitz H., Brass W.: Techniki operacyjne u psów i kotów; Galaktyka 2010 8. Fachowe piśmiennictwo weterynaryjne, zagraniczne i krajowe.
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Staż kliniczny realizowany w klinikach Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, konsultacje z lekarzami pełniącymi dyżury kliniczne.

Kod modułu	M_WE_SEM11 CHP ST2
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria

Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Choroby ptaków - Staż kliniczny Birds diseases - Clinical internship
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	V
Semestr dla kierunku	XI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	4
Imię i nazwisko osoby Odpowiedzialnej	Dr hab. Agnieszka Marek
Jednostka oferująca przedmiot	Zakład Prewencji Weterynaryjnej i Chorób Ptaków
Cel modułu	praktyczne wykorzystanie wiedzy przyswojonej podczas trwania przedmiotu „Choroby ptaków” oraz nauka odpowiedniego postępowania z pacjentem, doskonalenie techniki sekcyjnej, praktyczne wykonanie badań laboratoryjnych użytecznych w diagnozowaniu chorób ptaków oraz odpowiedni dobór środków terapeutycznych.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	- procedury diagnostyczne stosowane w rozpoznawaniu chorób ptaków - sposób zebrania wywiadu dotyczącego ptaka lub stada ptaków, doskonalenie umiejętności przeprowadzenia badania klinicznego oraz anatomopatologicznego ptaka - sposób pobierania i rodzaj pobieranych próbek do badań laboratoryjnych - szczepienia- sposoby podawania szczepionek - metody leczenia chorób ptaków oraz stosowane środki lecznicze
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Mazurkiewicz M, Wieliczko A- praca zbiorowa: Choroby drobiu. UWP Wrocław 2019. 2. Pattison M., McMullin P., Bradbury J.M., Alexander D.: Choroby drobiu pod redakcją Aliny Wieliczko. ELSEVIER, Wrocław 3. Swayne D.E. Diseases of poultry 13th edition. American Association of Avian Pathology, 2016. 4. Siba K. Samal. Avian Virology: Current Research and Future Trends, ISBN: 978-1-912530-10-6 5. Samanta, Indranil, Bandyopadhyay, Samiran. Pet bird diseases and care. Springer, ISBN 978-981-10-3673-6
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	praktyczne doskonalenie techniki wykonywania badań klinicznych oraz anatomopatologicznych, diagnostyka laboratoryjna inwazji pasożytniczych oraz zakażeń bakteryjnych, dyskusja, raport z ćwiczeń laboratoryjnych

Kod modułu	M_WE SEM 11 CHZG ST2
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Choroby zwierząt gospodarskich– staż. Blok II Diseases of farm animals – clinical training. Block II
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Rok studiów dla kierunku	VI
Semestr dla kierunku	XI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	8,0
Imię i nazwisko osoby	Prof. dr hab. Krzysztof Lutnicki

odpowiedzialnej	
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Rozrodu Zwierząt, Katedra Chirurgii Zwierząt, Katedra Epizootologii i Klinika Chorób Zakaźnych, Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych UP w Lublinie
Cel modułu	Opanowanie umiejętności praktycznych w zakresie rozpoznawania i leczenia chorób zwierząt gospodarskich, niezbędnych do wykonywania zawodu lekarza weterynarii
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poskramianie zwierząt z użyciem narzędzi (pętla farmerska, klucz nosowy, pętla ryjowa, itd.) 2. Badanie przedmiotowe ogólne 3. Zakładanie sondy nosowo- gardłowej 4. Zakładanie rozwieracza 5. Zakładanie sondy Thygesena 6. Pobieranie treści żwacza 7. Punkcja do żwacza, trokarowanie 8. Badanie rektalne 9. Badanie gruczołu mlekowego, pobieranie próbek 10. Zastrzyk domięśniowy i podskórny 11. Wlew dożylny 12. Pobieranie krwi z żyły jarzmowej i ogonowej w układzie zamkniętym 13. Pobieranie moczu, cewnikowanie pęcherza moczowego u krów 14. Opatrunki 15. Zakładanie próby tuberkulinowej 16. Zakładanie kateteru dożylnego (venflonu) i wlewy dożylny, iniekcje dożylny jednorazowe 17. Zastrzyk podskórny, zastrzyk domięśniowy 18. Postępowanie w przypadku urazów i ran 19. Metody znieczulenia ogólnego i miejscowego 20. Praktyczne stosowanie badania Rtg i Usg 21. Umiejętność badania układu rozrodczego krowy (USG) 22. Pobranie nasienia i wykonanie inseminacji 23. Umiejętność rozwiązywania ciężkich porodów (fetotomia, cesarskie cięcie) 24. Umiejętność diagnostyki i leczenia zaburzeń płodności (płukanie macicy, pobieranie wymazów do badań cytologicznych i bakteriologicznych, wykonanie biopsji macicy) 25. Manualne odklejanie łożyska
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Gerrit Dirksen, Hans-Dieter Gründer z Giessen i Matthaeus Stöber: Choroby wewnętrzne i chirurgia bydła. Galaktyka 2011 2. R.W. Blowey, A.D. Weaver: Atlas chorób bydła, U&P 3. Fachowe piśmiennictwo weterynaryjne, zagraniczne i krajowe
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: staż kliniczny realizowany w klinikach Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, konsultacje z lekarzami pełniącymi dyżury kliniczne, wyjazdy teren z lekarzami.

Kod modułu	M_WE_SEM11 MSSAKI
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Małe ssaki jako zwierzęta towarzyszące – patologia i terapia Small mammals as companion animals - pathology and therapy
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	jednolite magisterskie

Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VIII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,7/0,3)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr n. wet. , adiunkt Jerzy Ziętek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Epizootologii i Klinika Chorób Zakaźnych, Wydział medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie
Cel modułu	Zapoznanie z podstawowymi pojęciami i ogólnymi procedurami weterynaryjnymi dotyczącymi patologii i terapii małych ssaków utrzymywanych jako zwierzęta towarzyszące, jak również przekazanie informacji dotyczących fizjologii, hodowli i behawioru tych zwierząt. Poznanie diagnostyki, patologii i terapii drobnych ssaków w oparciu o możliwości , jakie stwarza dostęp do Oddziału Drobnych Ssaków, specjalistycznego gabinetu działającego przy Klinice Chorób Zakaźnych. Poznanie podstaw opieki weterynaryjnej nad drobnymi ssakami nieudomowionymi: myszowatymi, jeżami europejskimi, wiewiórkami rudymi, nietoperzami, łasicowatymi i zającami.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Zagadnienia dotyczące: biologii, hodowli, behawioru i sposobów zapewnienia dobrostanu małym ssakom utrzymywanym jako zwierzęta towarzyszące; podstawowych jednostek klinicznych występujących u wyżej wymienionych zwierząt i algorytmów postępowania; sposobów podawania i dawkowania leków bezpiecznych do stosowania u małych ssaków; Podstaw opieki nad małymi ssakami nieudomowionymi.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Karl Gabrisch i Peernel Zwart Praktyka kliniczna zwierzęta egzotyczne. Ssaki, ptaki i zwierzęta zmiennocieplne. Wydawca Galaktyka, 2009 2. C.G Richardson V.C.G Richardson Choroby świnek morskich. SIMA Wydawnictwo, 2007 3. Szarek J., Szweda M., Strzyżewska E. Zwierzęta laboratoryjne Patologia i użytkowanie. Wyd. Uniwersytetu Warm.-Mazur. 2010 4. Winnicka A. Wartości referencyjne podstawowych badań laboratoryjnych w weterynarii. Wydawnictwo SGGW 2012 5. Molly Varga. Textbook of Rabbit. Edinburgh, 2014 6. James W Carpenter Exotic Animal Formulary. Elsevier Ltd. Oxford , Elsevier Ltd. Oxford, 2017 7. Karla A. Stevens, Ronald P. Wilson, Mark A. Suckow The Laboratory Rabbit, Guinea Pig, Hamster, and Other Rodents. Academic Press, 2011
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	pokaz, dyskusja, zajęcia przy pacjencie